

Banská Bystrica 22. 8. 2019

POZ 1689-2015/II-70-2019

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 4. januára 2017 prihlasovateľom Zenit, spol. s r. o., Pražská 162, 286 01 Čáslav, Česká republika, v konaní zastúpeným advokátkou JUDr. Marcelou Kislingerovou, Sladkovského 767, 530 02 Pardubice, Česká republika (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 1689-2015/N-155-2016/Lut. z 1. decembra 2016 o vyhovení námietkam proti zápisu slovného označenia „LAGUNA“, č. spisu POZ 1689-2015, do registra ochranných známok, podaným namietateľom COFINLUXE, Société anonyme, 6, rue Anatole de la Forge, F-75017 Paríž, Francúzsko, v konaní zastúpeným spoločnosťou ŽOVICOVÁ & ŽOVIC IP, s. r. o., Záhradnícka 36, 821 08 Bratislava (ďalej „namietateľ“), a o zamietnutí predmetnej prihlášky ochrannej známky, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 písm. a) bod 2. zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. POZ 1689-2015/N-155-2016/Lut. z 1. decembra 2016 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 1689-2015/N-155-2016/Lut. z 1. decembra 2016 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bolo v zmysle § 32 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. vyhovené námietkam a prihláška slovnej ochrannej známky „LAGUNA“, č. spisu POZ 1689-2015 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „napadnutá prihláška ochrannej známky“), bola zamietnutá. Namietateľ si námietky, ktoré sa týkali všetkých prihlásených tovarov, uplatnil podľa § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach. Ich podanie odôvodnil tým, že je majiteľom staršej medzinárodnej slovnej ochrannej známky č. 789850 „LAGUNA“ (ďalej „staršia ochranná známka“), s ktorou je prihlásené označenie zhodné. Pokiaľ ide o porovnanie tovarov kolíznych označení, namietateľ uviedol, že prihlásené označenie je nárokované pre tovary zhodné a podobné s tovarmi staršej ochrannej známky, čím podľa neho dochádza k pravdepodobnosti zámenny na strane verejnosti.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že v predmetnom prípade boli naplnené podmienky ustanovenia § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. Vzhľadom na zistenú podobnosť kolíznych tovarov v triede 3 medzinárodného triedenia tovarov a služieb a zhodnosť porovnávaných označení, pri zvážení priemernej pozornosti spotrebiteľov, prvostupňový orgán konštatoval reálne riziko vzniku pravdepodobnosti zámenny. Okrem toho doplnil, že relevantná spotrebiteľská verejnosť by mohla byť uvedená do omylu, pretože by sa mohla domnievať, že kolízne tovary pochádzajú od toho istého subjektu alebo od subjektov, ktoré sú ekonomicky prepojené.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom označil záver prvostupňového orgánu za nesprávny, pretože medzi prihláseným označením a staršou ochrannou známkou neexistuje pravdepodobnosť zámenny.

Neexistencia pravdepodobnosti zámery kolíznych označení je daná tým, že prihlásené označenie je jedinečné a dostatočne spôsobilé odlíšiť sa od staršej ochrannej známky, a to z dôvodu svojej historickej existencie a známosti na obchodnom trhu v Slovenskej republike. Vzhľadom na dlhoročné používanie prihláseného označenia na slovenskom trhu je podľa prihlasovateľa vylúčená jeho asociácia so staršou ochrannou známkou, a to aj v prípade, ak by namietateľ začal vyrábať zhodné výrobky, čo sa v súčasnosti nedeje.

Prihlasovateľ uviedol, že zákon nestanovuje presné kritériá pre posudzovanie pravdepodobnosti zámery. Rozhodujúcim je vnímanie jednotlivých ochranných známk priemerným spotrebiteľom, a to jednak vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré sú zapísané, a jednak s ohľadom na všetky dôležité faktory daného prípadu. Prihlasovateľ zdôraznil, že pri posudzovaní pravdepodobnosti zámery je podstatný individuálny prístup ku každému prípadu.

Prihlasovateľ sa tiež odvolal na smernicu Európskeho parlamentu č. 2008/95/ES, podľa ktorej je potrebné pravdepodobnosť zámery vykladať a posudzovať z pohľadu povedomia verejnosti o ochrannej známke na trhu. V tejto súvislosti dodal, že prihlásené označenie je u širokej verejnosti zavedeným obchodným označením, ktoré je na území Slovenskej republiky používané viac ako 30 rokov. Podľa prihlasovateľa ide o dôležitú a podstatnú skutočnosť z hľadiska celkového posúdenia veci a je potrebné k nej prihladiť v záujme spravodlivosti práva.

Na záver prihlasovateľ vyjadril presvedčenie, že vzhľadom na tradíciu používania prihláseného označenia na území Slovenskej republiky medzi prihláseným označením a staršou ochrannou známkou neexistuje pravdepodobnosť zámery.

S ohľadom na uvedené prihlasovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade predmetné námietky zamietol.

Namietateľ vo svojom vyjadrení o rozklade doručenom úradu 20. marca 2017 nesúhlasil s argumentáciou prihlasovateľa, napadnuté rozhodnutie označil za správne, podrobne a dostatočne odôvodnené. Prvostupňový orgán sa podľa namietateľa vysporiadal so všetkými argumentmi prihlasovateľa.

Namietateľ poukázal na skutočnosť, že prihlasovateľ rozkladom nenapadol čiastkové závery prvostupňového orgánu týkajúce sa porovnania kolíznych tovarov a kolíznych označení, ale spochybnil iba záver celkového zhodnotenia pravdepodobnosti zámery.

Namietateľ považoval za nesporné, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí postupoval v zmysle kritérií vyplývajúcich z judikatúry Súdneho dvora EÚ a vyhodnotil všetky relevantné okolnosti prípadu. Namietateľ upozornil, že rozsah relevantných faktorov a okolností prípadu, ktoré je potrebné posúdiť, je stanovený a tiež obmedzený len na tie faktory, ktoré sú obsiahnuté v uplatnenom námietkovom dôvode. Iné okolnosti nie je dôvodné posudzovať, pretože nemôžu ovplyvniť výsledok posúdenia.

V súvislosti s argumentom prihlasovateľa, že medzi posudzovanými označeniami neexistuje pravdepodobnosť zámery, pretože prihlásené označenie bolo používané na slovenskom trhu a nadobudlo určitý stupeň známosti na strane slovenských spotrebiteľov, namietateľ uviedol, že tento argument je nesprávny a neopodstatnený. Práva z prihlášky ochrannej známky, resp. práva z ochrannej známky vznikajú odo dňa podania, nie skôr. S ohľadom na uvedené pri posudzovaní, či označenie, ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky spadá pod niektorý z relatívnych dôvodov zamietnutia, udalosti alebo skutočnosti, ku ktorým došlo pred dátumom podania prihlášky ochrannej známky, nie sú relevantné, pretože práva namietateľa zo staršej ochrannej známky sú skoršie ako práva prihlasovateľa k prihlásenému označeniu. Posudzovanie uplatneného námietkového dôvodu sa vždy viaže k časovému okamihu podania napadnutej prihlášky ochrannej známky a nie k skoršiemu časovému obdobiu. Na základe uvedeného namietateľ konštatoval, že prvostupňový orgán správne posúdil doklady prihlasovateľa o používaní prihláseného označenia z obdobia pred podaním napadnutej prihlášky ochrannej známky ako irelevantné pre posúdenie predmetných námietok.

V danom prípade, keďže porovnávané označenia sú zhodné a vzťahujú sa na podobné tovary, podľa namietateľa neexistuje možnosť, aby sa predišlo nebezpečenstvu zámery. Namietateľ zároveň poukázal na rozhodnutie Patentového úradu Lotyšskej republiky v obdobnej veci medzi rovnakými účastníkmi konania, v ktorom bola konštatovaná pravdepodobnosť zámery označení.

Na základe uvedených skutočností namietateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach [ktorý s účinnosťou od 14. januára 2019 nahradil § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, v zmysle ktorého boli uplatnené námietky, a ktorý upravuje uplatnený námietskový dôvod] označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra podaných podľa § 30 majiteľom staršej ochrannej známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámenny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámenny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Prihláška slovnej ochrannej známky „LAGUNA“, č. spisu POZ 1689-2015, proti ktorej námietky smerujú, bola podaná 11. augusta 2015 prihlasovateľom Zenit, spol. s r. o., Pražská 162, 286 01 Čáslav, Česká republika, a zverejnená vo vestníku úradu 3. novembra 2015. Na základe žiadosti prihlasovateľa, ktorá bola doručená úradu 22. januára 2016, bol zoznam tovarov a služieb napadnutej prihlášky ochrannej známky najskôr zúžený na tovary „*bieliace prípravky a pracie prostriedky; prípravky na čistenie, leštenie, odmasťovanie a brúsenie*“ v triede 3 a následne, v reakcii na podané námietky, na tovary „*bieliace prípravky a pracie prostriedky*“ v triede 3 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Namietateľ, COFINLUXE, Société anonyme, 6, rue Anatole de la Forge, F-75017 Paríž, Francúzsko, je majiteľom medzinárodnej slovnej ochrannej známky č. 789850 „LAGUNA“, platnej na území Slovenskej republiky, s právom prednosti od 24. septembra 2002, ktorá je zapísaná pre tovary „*cleaning, polishing, scouring and abrasive preparations; soaps; perfumery goods, essential oils, cosmetics, hair lotion; dentifrices*“ (prípravky na čistenie, leštenie, odmasťovanie a brúsenie; mydlá; voňavkárske výrobky, esenciálne oleje, kozmetické prípravky, vlasové vody; prípravky na čistenie zubov) v triede 3, „*packaging material made of plastics, namely bags, pouches, sheets and films; cardboard packing, paper and cardboard packaging*“ (obalové materiály z plastov, a to tašky, vrecká, plachty a fólie; kartónové obaly, papierové a kartónové obaly) v triede 16 a „*flasks, not of precious metal; perfume burners*“ (flakóny, s výnimkou flakónov z drahých kovov; kadidelnice) v triede 21 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ nesúhlasil so záverom prvostupňového orgánu o existencii pravdepodobnosti zámery porovnávaných označení na strane verejnosti v zmysle § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z.

Orgán rozhodujúci o rozklade úvodom konštatuje, že pravdepodobnosť zámery v zmysle § 7 písm. a) bod 2. [predtým § 7 písm. a)] zákona o ochranných známkach znamená riziko, že priemerný spotrebiteľ si tovary alebo služby označené kolíznymi označeniami v obchode priamo zamení, prípadne môže byť uvedený do omylu, že tovary alebo služby označené prihláseným označením a staršou ochrannou známkou pochádzajú od toho istého alebo ekonomicky prepojeného subjektu. Pri posudzovaní pravdepodobnosti zámery musia byť označenia najskôr hodnotené z vizuálneho, fonetického a sémantického hľadiska. Následne musí byť pravdepodobnosť zámery preskúmaná z hľadiska celkového dojmu, ktorý označenia vytvárajú u relevantného spotrebiteľa, pričom sa musia vziať do úvahy ich dominantné a rozlišujúce prvky. Okrem toho sa musí prihliadať na relevantnú verejnosť a v neposlednom rade je potrebné zobrať do úvahy zhodnosť alebo podobnosť porovnávaných tovarov a služieb a tiež vzájomnú previazanosť medzi zhodnosťou alebo podobnosťou kolíznych označení a zhodnosťou alebo podobnosťou takto označovaných tovarov alebo služieb.

Pri posudzovaní pravdepodobnosti zámery je taktiež potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že priemerný spotrebiteľ nemá vždy možnosť priameho porovnania označení alebo ochranných známk a v zásade nemá čas podrobne sa venovať ich jednotlivým prvkom, ale musí sa spoľahnúť na ich nedokonalý obraz, ktorý si uchová v pamäti. Takisto je potrebné zohľadniť, že úroveň pozornosti priemerného spotrebiteľa sa mení v závislosti od kategórie dotknutých tovarov alebo služieb.

Pokiaľ ide o charakter jednotlivých prvkov označení a stupeň ich rozlišovacej spôsobilosti, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v rámci komplexného posúdenia pravdepodobnosti zámery označení je potrebné zohľadniť predovšetkým skutočné vlastnosti jednotlivých prvkov s ohľadom na to, či tieto prvky majú alebo nemajú opisnú povahu vo vzťahu k dotknutým tovarom alebo službám. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti platí, že prvkom s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, prípadne prvkom bez rozlišovacej spôsobilosti spotrebiteľ venuje menšiu pozornosť v porovnaní s inými, dištinktívnymi prvkami, ktoré mu umožnia okamžite identifikovať obchodný pôvod príslušných tovarov alebo služieb.

Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pri porovnaní tovarov prihláseného označenia s tovarmi staršej ochrannej známky prvostupňový orgán zohľadnil okolnosti, ktorými sa vyznačuje vzťah medzi porovnávanými tovarmi, predovšetkým ich povahu, určenie, účel používania, distribučné kanály, konkurenčný alebo doplnujúci charakter daných tovarov a služieb, ako aj kritérium konečného spotrebiteľa, ktorému sú takto označené tovary určené. Na základe uvedeného prvostupňový orgán vyhodnotil tovary prihláseného označenia „*pracie prostriedky*“ v triede 3 ako podobné vo vyššej miere s tovarmi „*prípravky na čistenie, odmasťovanie, mydlá*“ zapísanými pre staršiu ochrannú známku v tej istej triede s odôvodnením, že pomocou nich je možné dosiahnuť rovnaký cieľ, a to pri uplatnení rovnakej metódy použitia. Obe skupiny tovarov sú šírené prostredníctvom rovnakých distribučných kanálov a sú určené rovnakému okruhu spotrebiteľskej verejnosti. Pokiaľ ide o tovary prihláseného označenia „*bieliace prípravky*“ v triede 3, tieto sú podľa prvostupňového orgánu podobné s tovarmi „*prípravky na čistenie, mydlá, kozmetické prípravky, prípravky na čistenie zubov*“ zapísanými pre staršiu ochrannú známku v tej istej triede medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Prvostupňový orgán uviedol, že „*bieliace prípravky*“ predstavujú všeobecnú kategóriu tovarov určených na čistenie jednak v domácnosti, ale aj na osobnú hygienu (bieliace prípravky na pranie, čistenie textílií, bieliace krémy na tvár, bieliace zubné pasty), a preto ich spája účel použitia, výrobcovia, predajné miesta aj spotrebiteľia, ktorým sú určené. S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán uzavrel hodnotenie podobnosti kolíznych tovarov konštatovaním, že porovnávané tovary sú podobné.

Prvostupňový orgán sa ďalej zaoberal hodnotením podobnosti kolíznych označení. Vzhľadom na to, že prihlásené označenie i staršia ochranná známk sú zhodne tvorené výlučne slovným prvkom „LAGUNA“, prvostupňový orgán konštatoval ich zhodnosť.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že tieto čiastkové závery prvostupňového orgánu neboli prihlasovateľom v podanom rozklade spochybnené, a preto orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý je pri rozhodovaní o rozklade viazaný jeho rozsahom, bude pri celkovom posúdení dôvodnosti podaných námietok vychádzať z týchto záverov.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného na účely celkového posúdenia pravdepodobnosti zámery je potrebné vyhodnotiť aj relevantnú spotrebiteľskú verejnosť s ohľadom na charakter kolíznych tovarov a služieb, pričom, ako bolo uvedené aj v napadnutom rozhodnutí, priemerný spotrebiteľ sa má považovať za riadne informovaného a primerane pozorného a obozretného, pričom miera jeho pozornosti sa môže meniť v závislosti od kategórie predmetných tovarov či služieb.

S ohľadom na povahu dotknutých tovarov orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že relevantnou verejnosťou je v posudzovanom prípade široká verejnosť, ktorej miera pozornosti, ako v napadnutom rozhodnutí konštatoval aj prvostupňový orgán, bude v závislosti od druhu porovnávaných tovarov dosahovať priemerný stupeň. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ani záver prvostupňového orgánu o miere pozornosti relevantného spotrebiteľa prihlasovateľ v podanom rozklade nespochybnil.

Pokiaľ ide o rozlišovaciu spôsobilosť staršej ochrannej známky, táto predstavuje vo vzťahu k tovarom, pre ktoré je zapísaná, fantazijné označenie, a preto jej možno priznať priemerný stupeň inherentnej rozlišovacej spôsobilosti.

Prihlasovateľ v rozklade argumentoval tým, že prihlásené označenie bolo na území Slovenskej republiky používané viac ako 30 rokov a práve z dôvodu jeho dlhoročného používania, tradície a známosti na relevantnom trhu je vylúčená jeho zámerna i asociácia so staršou ochrannou známkou. Prihlasovateľ zdôraznil, že pri hodnotení pravdepodobnosti zámery je potrebné uplatniť individuálny prístup a prihliadnuť ku všetkým dôležitým okolnostiam prípadu, a tým je v danom prípade povedomie verejnosti o používaní prihláseného označenia na trhu.

V súvislosti s týmito argumentmi prihlasovateľa orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že pre úspešné uplatnenie posudzovaných námietok je (okrem podobnosti kolíznych označení a podobnosti kolíznych tovarov) rozhodujúcou skutočnosť, či ochranná známka namietateľa, na ktorej sa podané námietky zakladajú, má skoršie právo prednosti ako napadnutá prihláška ochrannej známky. Vzhľadom na to, že pre vznik práva prednosti k prihláške ochrannej známky je rozhodujúci deň jej podania, udalosti, ku ktorým došlo pred dátumom podania prihlášky ochrannej známky – ako sú prihlasovateľom tvrdené skoršie používanie prihláseného označenia či skôr získaná známosť tohto označenia pre tovary prihlasovateľa, sú z hľadiska posúdenia námietok uplatnených v zmysle § 7 písm. a) bod 2 zákona o ochranných známkach nepodstatné (pozri napr. rozsudok Všeobecného súdu v spojených veciach T-133/09 a T-134/09 „B. Antonio Basile 1952“ z 28. júna 2012, bod 67, a rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-373/09 „Emidio Tucci“ z 27. septembra 2012, bod 47). Pokiaľ práva namietateľa k ochrannej známke, na ktorej sa zakladajú námietky, predchádzajú z časového hľadiska podaniu prihlášky ochrannej známky, má táto ochranná známka skoršie právo prednosti ako prihláška ochrannej známky. Z hľadiska posúdenia uplatneného námietkového dôvodu je irelevantné, že prihlasovateľ v minulosti (skôr ako podal napadnutú prihlášku ochrannej známky) používal na trhu prihlásené označenie.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový orgán, a to, že vzhľadom na zhodnosť kolíznych označení a podobnosť kolíznych tovarov, berúc do úvahy priemernú pozornosť relevantnej spotrebiteľskej verejnosti, medzi prihláseným označením a staršou ochrannou známkou existuje pravdepodobnosť zámery na strane verejnosti, ktorá môže byť uvedená do omylu, že tovary označené prihláseným označením a staršou ochrannou známkou pochádzajú od toho istého alebo ekonomicky prepojeného subjektu, čím boli splnené podmienky potrebné pre úspešné uplatnenie námietok podľa § 7 písm. a) bod 2. zákona o ochranných známkach.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia v rozsahu podaného rozkladu a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.
Zenit, spol. s r. o.
JUDr. Marcela Kislingerová
P. O. Box 25
820 17 Bratislava 217

II.
ŽOVICOVÁ & ŽOVIC IP, s. r. o.
Záhradnícka 36
821 08 Bratislava